

บันทึกการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๘/๒๕๒๒ (สมัยวิสามัญ)

วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๒๓

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๘.๒๐ นาฬิกา

เนื่องจาก นายบุญทรง ทองสวัสดิ์ ประธานสภาผู้แทนราษฎรไม่อาจมาปฏิบัติหน้าที่ได้ นายเทียม ไชยนันทน์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง จึงปฏิบัติหน้าที่แทน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรได้กล่าวเปิดประชุม แล้วแจ้งให้ที่ประชุมทราบวา

๑. ในคราวประชุมคณะกรรมการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติครั้งที่ ๑๖ วันพุธที่ ๕ มกราคม ๒๕๒๓ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอและมีมติไม่ให้คำรับรองดังนี้

(๑) ร่างพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ... ซึ่งมีสมาชิกเสนอรวม ๓ ฉบับ ฉบับที่ ๑ นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ กับคณะเป็นผู้เสนอ ฉบับที่ ๒ นายสนิท กุลเจริญ เป็นผู้เสนอ ฉบับที่ ๓ จำสิมเอก ทรงธรรม บัญญาดี เป็นผู้เสนอ

(๒) ร่างพระราชบัญญัติเงินตอบแทนกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล สारวัตรกำนัน และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน พ.ศ. ... นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ เป็นผู้เสนอ

(๓) ร่างพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน พ.ศ. นายไพฑูรย์ โทตระไวศยะ เป็นผู้เสนอ

(๔) ร่างพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นายศิเรก หลักคำ กับคณะ เป็นผู้เสนอ

และในคราวประชุม คณะกรรมาธิการวิสามัญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติครั้งที่ ๑๑ วันพุธที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๒๓ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอ และมีมติไม่ให้การรับรองดังนี้

(๑) ร่างพระราชบัญญัติกำหนดราคาสินค้าและป้องกันการผูกขาด (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ร้อยตำรวจโท เขาวริน ถิธศักดิ์ศรี กับคณะ เป็นผู้เสนอ

(๒) ร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. นายธำรง ธารเสนา กับคณะ เป็นผู้เสนอ

๒. กระทั่งตามที่ได้ตั้งถามรัฐมนตรีไว้ แต่ยังไม่อาจบรรจุกระทู้ถามเข้าระเบียบวาระประชุมได้ภายในกำหนดระยะเวลาตามข้อบังคับ ฯ ข้อ ๑๑๔ วรรคหนึ่ง

ที่ประชุมรับทราบ

ครั้นแล้ว ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรได้เสนอให้ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑/๒๕๒๒ (สมัยวิสามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๒

ที่ประชุมได้รับรองรายงานการประชุมครั้งดังกล่าว

จากนั้น ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้อนุญาตให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตั้งกระทู้ถาม ถาวรรัฐมนตรี รวม ๕ กระทู้ถาม คือ

๑. กระทู้ถามของ นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมาศย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง ข้าราชการปฏิบัติหรือละเว้นปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ควรได้รับโทษในทางอาญา

๒. กระทู้ถามของ นายเจริญ เขาวนัประยูร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ เรื่อง เครื่องชั่งน้ำหนัก

๓. กระทู้ถามของ นายพจน์ เกิดผล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุโขทัย เรื่อง การลาดยางถนนในเขตชุมชน เนื่องจากผู้ตั้งกระทู้ถามไม่อยู่ในที่ประชุม กระทู้ถามนี้จึงเป็นอันตกไป

๔. กระทู้ถามของ นายไพฑูรย์ โหตระไวศยะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง เงินสวัสดิการของกำนันผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ ผู้ช่วย กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน

๕. กระทู้ถามของ นายบุญเกิด พิมพ์วีระเมธากุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น เรื่อง การผลิตแบบเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ

เนื่องจากมีสมาชิก ได้เสนอญัตติขอให้ที่ประชุมพิจารณาเป็นเรื่องด่วน และขอให้ประชุมลับ ซึ่งที่ประชุมมีมติอนุมัติ ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรจึงเสนอให้ที่ประชุมดำเนินการประชุมลับ

ต่อจากนั้น ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้เสนอให้ที่ประชุมดำเนินการประชุมโดยเปิดเผยตามระเบียบวาระประชุมเรื่องที่ ๖.๑ ต่อไป

คือพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือ พ.ศ. . . . ซึ่งคณะรัฐมนตรี
เป็นผู้อนุญาต

นายอคม วสุรัตน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ได้แถลงเหตุผลในการ
เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีใจความว่า เนื่องด้วยในปัจจุบันผู้ขนส่งทาง
เรือซึ่งเป็นผู้บริการขนส่งสินค้าทางเรือระหว่างประเทศทางทะเล ได้ปฏิบัติกร
รวมกันเป็นชมรมเรือ เพื่อร่วมกันกำหนดอัตราค่าระวางและเงื่อนไขเกี่ยวกับการ
ขนส่งสินค้าทางเรือ และชมรมเรือดังกล่าวมักจะเพิ่มอัตราค่าระวาง โดยไม่สมควร
และไม่เป็นธรรมแก่ผู้ส่งสินค้าทางเรือ ซึ่งการกระทำเช่นนี้อาจกระทบกระเทือน
เสียหายแก่เศรษฐกิจของประเทศได้ สมควรจัดตั้งสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือขึ้นเพื่อ
เป็นตัวแทนของผู้ส่งสินค้าทางเรือในการดำเนินการเจรจาต่อรองกับผู้ขนส่งทางเรือ
หรือชมรมเรือ อันเป็นการส่งเสริมคุ้มครอง และรักษาประโยชน์ของผู้ส่งสินค้า
ทางเรือ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

หลังจากการอภิปราย ที่ประชุมได้ลงมติให้ส่งคณะกรรมการการเศรษฐกิจ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวก่อนรับหลักการ ภายในกำหนดเวลา ๘๐ วัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้เสนอให้ที่ประชุมพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่แขวงลำปลาตีว เขตลาด
กระบัง กรุงเทพมหานคร พ.ศ. . . . ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้อนุญาต

นาวาอากาศเอก วิมล วิริยะวิทย์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม
ได้แถลงเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีใจความว่า
เนื่องจากการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย มีความประสงค์จะขยายนิคม

อุตสาหกรรมลาดกระบังเพื่อประโยชน์ของรัฐในด้านอุตสาหกรรม จึงได้จัดซื้อที่ดินบริเวณที่ใกล้เคียงและติดต่อกันกับนิคมอุตสาหกรรมลาดกระบังไว้แล้วเป็นส่วนใหญ่ แต่ปรากฏว่าที่ดินอยู่แปลงหนึ่งซึ่งเป็นของบุคคลหลายคนร่วมกันและการนิคมอุตสาหกรรม ฯ ได้ซื้อที่ดินแปลงนี้บางส่วนจากเจ้าของรวมบางรายไว้แล้ว แต่เจ้าของรวมอีกจำนวนหนึ่งไม่ยอมขายส่วนของตนให้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติ

หลังจากการอภิปราย ที่ประชุมได้ลงมติในวาระที่ ๑ รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และมีมติสั่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา กำหนดการแปรญัตติกภายใน ๑ วัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรได้เสนอให้ที่ประชุมพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล ในท้องที่แขวงยานนาวา แขวงวัดพระยาไกร และแขวงทุ่งวัดดอน เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

นายดำรง น้อยมณี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยได้แถลงเหตุผล ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีใจความว่า ตามที่ได้มีประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๕ ลงวันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕ กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนเพื่อสร้างและขยายทางหลวงเทศบาล ในท้องที่แขวงยานนาวา แขวงวัดพระยาไกร และแขวงทุ่งวัดดอน เขตยานนาวา กรุงเทพมหานครนั้น บัดนี้ เจ้าหน้าที่ได้ทำการสำรวจที่ดินที่เวนคืนเสร็จแล้ว สมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติ

หลังจากการอภิปราย ที่ประชุมได้ลงมติในวาระที่ ๑ รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และมีมติสั่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๑ วัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรได้เสนอให้ที่ประชุมพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติศาลเจ้า พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

นายดำริ น้อยมณี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยได้แถลงเหตุผล ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีใจความว่า เนื่องจากกฏเสนาบดีว่าด้วย ที่กุศลสถานชนิดศาลเจ้า ได้ควบคุมการดำเนินการเฉพาะศาลเจ้าที่ตั้งอยู่ในที่ดิน ของรัฐหรือตั้งในที่ดินของเอกชน แต่ได้มอบให้รัฐหรือศาลเจ้าที่อยู่ในความดูแล ของรัฐเท่านั้น จึงทำให้ศาลเจ้าที่ตั้งอยู่ในที่ดินของเอกชนดำเนินการไปโดยไม่มี การควบคุมทำให้เกิดปัญหาในด้านต่าง ๆ เช่น ผู้บริหารศาลเจ้าเบียดบังทรัพย์สิน ของศาลเจ้า หรือดำเนินการเป็นภัยต่อเศรษฐกิจและสังคม เป็นต้น สมควรกำหนด ให้มีกฎหมายควบคุมศาลเจ้าที่ตั้งในที่ดินของเอกชน จึงจำเป็นต้องตราพระราช บัญญัตินี้

หลังจากการอภิปราย คณะรัฐมนตรีได้ขอลอนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไป ซึ่งที่ประชุมได้ให้ความยินยอม

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๒๐ นาฬิกา

พันเอก สงวน คำวงษา

เลขาธิการรัฐสภา